Timpul câștigat în alunecarea spre trecut

On Octombrie 22, 2010

Revizuiește-ți convingerile despre cine ești cu adevărat, căutând urmele naturii tale interioare în propria ta viață.

După ani de zile în care, cu o însuflețire fără margini și-a dedicat viața cinematografiei, marele regizor rus, Serghei Eisenstein, este internat. Un infarct al miocardului. Dar boală nu-l doboară. Încă o dată fantastica lui vitalitate biruie criza.

În spitalul Kremlinului, imobilizat la pat, condamnat la inactivitate, maestrul meditează asupra lucrurilor din jur, asupra vieții sale. Acum o va putea înțelege. "Când viața s-a sfârșit, rămâne doar un post-scriptum. Acum pot face tot ce vreau." Cere să i se aducă cărți în spital, citește mult. Se hotărăște să scrie un post-scriptum util: să-și redacteze memoriile, sub acest imbold el începe să-și scrie amintirile. "Dar oare va avea cineva nevoie de acestea în afară de mine?"

"Ei bine, acum pot mărturisi: nu am înțeles nimic. Nici viața. Nici pe mine. Nici cei patruzeci și opt de ani trăiți de mine. Nimic, poate doar un singur lucru. Că am trecut prin viață în goană. Că nu m-am uitat nici în dreapta, nici în stânga... Atenția mi-a fost oprită întotdeauna asupra clipei. Ca și cum m-aș fi grăbit undeva. Ca și cum n-aș fi vrut să întârzii. Ca și cum aș fi vrut să ajung acolo. Ca și cum aș fi vrut să gonesc mai departe. Totul mi-a alunecat printre degete ! N-am știut să apuc, să păstrez..."

Leadership: Tu încerci să înțelegi mai bine viața, meditând asupra lucrurilor din jur, adică sub imboldul de a-ți scrie amintirile, știind că ceea ce cauți poate fi găsit doar în interiorul tău?

Leadershipul presupune nu numai drepturi și obligații, nu numai o pregătire profesională bună și o bună coordonare a celor din subordinea ta. Ci, mai întâi de toate, presupune să-ți setezi limitele propriilor tale valori după care îți aliniezi viața în raport cu nivelul conștiinței tale. Numai înțelegând cu adevărat viața, și cântărind cu mult discernământ rolul pe care singur l-ai ales să-l joci în lume, vei putea să te înțelegi pe deplin.

Serghei Eisenstein și-a dat seama cel mai bine cine este el cu adevărat, reușind să dea un sens vieții sale, abia la sfârșitul carierei sale, abia atunci când boala l-a imobilizat la pat. Leadershipul poate fi și un instrument de măsură a propriilor tale capacități, nevoi, dorințe, nemulțumiri și frustrări, căci după acestea îți croiești drumul în viață, ceilalți oameni raportându-se la tine, și urmând aceeași cale pe care o urmezi tu.

Felul deosebit de a-ți judeca viața, propriile trăiri, de a te bucura de ea, felul de a te conduce în împrejurările complicate, care se succed de-a lungul timpului în favoarea sau în defavoarea ta, îți permite să conștientizezi ceea ce faci pentru a avea o cunoaștere de sine cât mai clară, și, de asemenea, te ajută să conștientizezi tot timpul în ce măsură acțiunile tale afectează viața celorlalți.

Leadership: Imaginea ta în văzul lumii reprezintă un mijloc de a-ți întări Ego-ul astfel încât să faci față compromisului pe care ai fi dispus să-l faci pentru ați recăpăta puterile interioare pe care le-ai pierdut sau de care ai uitat?

Cursul vieții tale se poate desfășura asemenea unui calculator care se stinge și se aprinde singur, după cum îl programezi tu. Însă leadershipul nu urmează întocmai comenzile pe care i

le dai tu dacă nu descoperi și dacă nu controlezi toate acele lucruri care dau semnificație vieții tale.

Ca și lider, trebuie mai întâi de toate să fii sculptorul propriei tale ființe, apoi să încerci să-i modelezi pe ceilalți oameni după voia ta. Însă dacă gonești neîntrerupt prin viață, fără să-ți oprești atenția asupra clipei, ce sens va avea viața ta? Cum să te transformi într-o ființă mai simțitoare decât ceilalți, mai vibrantă, dacă nu-ți definești cum trebuie scopul, valorile, principiile, dacă nu-ți cultivi acea personalitate puternică, definită prin noblețe, dacă nu-ți dezvolți acea individualitate care să-ți asigure acceptul și susținerea celorlalți?

Așa cum un regizor îmbină într-un mod armonios sunetul, culoarea, imaginea cu scopul de a crea o capodoperă cinematografică – tot așa și tu trebuie să îmbini în mod armonios o gamă mai largă de emoții, dorințe, motivații, eforturi constructive și realizări pentru a da vieții tale un scop, și pentru înțelege mai bine cine ești tu cu adevărat. Revizuiește-ți convingerile despre cine ești cu adevărat, căutând urmele naturii tale interioare în propria ta viață.

Compromisul pe care un lider îl face cu el însuși este de a se înțelege mai bine din prisma a ceea ce reprezintă ca și creație a unei minți care încearcă să înțeleagă resorturile fenomenului numit: "Autoreflecție".

Un lider se explorează în mod deosebit pe sine, în cadrul unui prces creator, atât prin intermediul autoreflecției, al introspecției solitare, cât și cu ocazia diverselor activități pe care le desfășoară (în special activitățile cu caracter determinist pentru care manifestă o chemare deosebită).

Timpul câștigat în alunecarea spre trecut simbolizează autocunoașterea pe care trebuie s-o traversezi pentru a te "reîntâlni" cu tine, pentru a face cunoștință cu cine ești cu adevărat. Dacă nu recunoști stimulii psihologici, emoționali ai dezvoltării tale, nu vei putea urma niciodată calea cea mai bună spre succesul total, și cu siguranță nici nu vei fi o călăuză sigură pentru ceilalți din jurul tău.

Concluzie: Prin cercetarea trecutului propriu – analizând capacitatea și limitele proprii, eșecurile și victoriile precum și stabilirea clară a locului pe care vrei să-l ocupi și pe care l-ai obținut în raport cu ceilalți – vei putea întrezări evoluția ta ulterioară și perspectivele care se deschid în fața ta.

În trenul vieții trebuie să te decizi care loc vrei să-l ocupi, în vagonul de clasa întâia sau cel de clasa a doua - mai ieftin, mai accesibil dar mai incomod? Vrei să ocupi locul mecanicului ce conduce trenul sau simplu pasager ce așteaptă să ajungă la destinație fără niciun efort? La fiecare haltă trebuie să te evaluezi, căci o dată ajuns la destinația terminus, este prea târziu să faci acest lucru.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/timpul-castigat-in-alunecarea-spre-trecut.html